

المجمع الرسولي الأول في اورشليم

¹وَانْحَدَرَ قَوْمٌ مِنَ الْيَهُودِيَّةِ، وَجَعَلُوا يُعَلِّمُونَ الْإِخْوَةَ: أَنَّهُ إِنْ لَمْ تَخْتَنُوا حَسَبَ عَادَةِ مُوسَى لَا بُعَيْكُمْ أَنْ تَخْلُصُوا.² فَلَمَّا حَصَلَ لِبُولُسَ وَبَرْتَابَا مُنَازَعَةٌ وَمُبَاحَثَةٌ لَيْسَتْ بِقَلِيلَةٍ مَعَهُمْ رَثَبُوا أَنْ يَضَعَدَ بُولُسُ وَبَرْتَابَا وَأَنَاسُ آخَرُونَ مِنْهُمْ إِلَى الرُّسُلِ وَالْمَسَاحِخِ إِلَى أُورُشَلِيمَ مِنْ أَجْلِ هَذِهِ الْمَسْأَلَةِ.³ فَهَوَّلَاءِ بَعْدَ مَا سَبَّغَتْهُمْ الْكَنِيسَةُ اجْتَاثُوا فِي فِينِيقِيَّةَ وَالسَّامِرَةَ يُخْبِرُونَهُمْ بِرُجُوعِ الْأَمَمِ وَكَانُوا يُسَبِّحُونَ سُرُورًا عَظِيمًا لِجَمِيعِ الْإِخْوَةِ.⁴ وَلَمَّا حَضَرُوا إِلَى أُورُشَلِيمَ قَبِلَتْهُمْ الْكَنِيسَةُ وَالرُّسُلُ وَالْمَسَاحِخُ فَأَخْبَرُوهُمْ بِكُلِّ مَا صَنَعَ اللَّهُ مَعَهُمْ.⁵ وَلَكِنْ قَامَ أَنَاسُ مِنَ الَّذِينَ كَانُوا قَدْ آمَنُوا مِنْ مَذْهَبِ الْقَرَسَبِيِّينَ وَقَالُوا: إِنَّهُ يَتَّبِعِي أَنْ يُخْتَنُوا وَيُوصُوا بِأَنْ يَحْفَظُوا تَامُوسَ مُوسَى.

⁶فَاجْتَمَعَ الرُّسُلُ وَالْمَسَاحِخُ لِيَنْظُرُوا فِي هَذَا الْأَمْرِ.⁷ فَقَعَدَ مَا حَصَلَتْ مُبَاحَثَةٌ كَثِيرَةٌ قَامَ پِطْرُسُ وَقَالَ لَهُمْ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ مِنْذُ أَيَّامٍ قَدِيمَةٍ اخْتَارَ اللَّهُ بَيْتَنَا أَنَّهُ يَقِمِي بِسَمْعِ الْأَمَمِ كَلِمَةَ الْإِنْجِيلِ وَيُؤْمِنُونَ.⁸ وَاللَّهُ الْغَارِفُ الْقُلُوبَ شَهِدَ لَهُمْ مُعْطِيًا لَهُمُ الرُّوحَ الْقُدُسَ كَمَا لَنَا أَيْضًا،⁹ وَلَمْ يُمَيِّرْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بَشَيءٍ إِذْ طَهَّرَ بِالْإِيمَانِ قُلُوبَهُمْ.¹⁰ قَالَانَ لِمَآذَا تُجَرَّبُونَ اللَّهَ بِوَضْعِ نِيرٍ عَلَى عُنُقِ التَّلَامِيذِ لَمْ يَسْتَطِعْ آبَاؤُنَا وَلَا تَحْنُ أَنْ نَحْمِلَهُ؟¹¹ لَكِنْ يَنْعَمَةُ الرَّبِّ يَسُوعُ الْمَسِيحُ يُؤْمِنُ أَنْ تَخْلُصَ كَمَا أُولَئِكَ أَيْضًا.¹² فَسَكَتَ الْجُمْهُورُ كُلُّهُ، وَكَانُوا يَسْمَعُونَ بَرْتَابَا وَبُولُسَ يُخَدِّتَانِ بِجَمِيعِ مَا صَنَعَ اللَّهُ مِنَ الْآيَاتِ وَالْعَجَائِبِ فِي الْأَمَمِ بِوَاسِطَتِهِمْ.

¹³وَبَعْدَمَا سَكَتَا أَجَابَ يَعْقُوبُ قَائِلًا: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، انْهَمَعُونِي. سَمِعَانُ قَدْ أَخْبَرَ كَيْفَ افْتَقَدَ اللَّهُ أَوَّلًا الْأَمَمَ لِتَأْخُذَ مِنْهُمْ سَعْبًا عَلَى اسْمِهِ.¹⁵ وَهَذَا ثَوَافِقُهُ أَقْوَالُ الْأَنْبِيَاءِ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ: ¹⁶"سَارِجُ بَعْدَ هَذَا وَأَيْنِي أَيْضًا خَيِّمَةُ دَاوُدَ السَّاقِطَةِ وَأَيْنِي أَيْضًا رَدْمُهَا وَأَقِيمُهَا ثَانِيَةً لِكَيْ تَطْلُبَ الْبَاطُونَ مِنَ النَّاسِ الرَّبَّ وَجَمِيعُ الْأَمَمِ الَّذِينَ دُعِيَ اسْمِي عَلَيْهِمْ، يَقُولُ الرَّبُّ الصَّانِعُ هَذَا كُلُّهُ".¹⁸ مَعْلُومَةٌ عِنْدَ الرَّبِّ مِنْذُ الْأَرْلِ جَمِيعُ أَعْمَالِهِ.¹⁹ لِذَلِكَ أَنَا أَرَى أَنْ لَا يُثَقَّلَ عَلَى الرَّاجِعِينَ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْأَمَمِ،²⁰ بَلْ يُرْسَلْ إِلَيْهِمْ أَنْ يَمْتَنِعُوا عَنْ تَجَاسُّاتِ الْأَصْنَامِ وَالزَّنَا وَالْمَخْنُوقِ وَالدِّمِّ.²¹ لِأَنَّ مُوسَى مِنْذُ أَجْيَالٍ قَدِيمَةٍ لَهُ فِي كُلِّ مَدِينَةٍ مَنْ يَكْرِرُ بِهِ إِذْ يُقْرَأُ

Das erste Apostelkonzil in Jerusalem

¹Und es kamen einige herab von Judäa und lehrten die Brüder: Wenn ihr euch nicht beschneiden lasst nach der Ordnung des Mose, könnt ihr nicht selig werden.² Als nun Zwietracht entstand und Paulus und Barnabas einen nicht geringen Streit mit ihnen hatten, ordnete man an, dass Paulus und Barnabas und einige andere von ihnen nach Jerusalem hinaufziehen sollten zu den Aposteln und Ältesten um dieser Frage willen.³ Und nachdem sie von der Gemeinde geleitet wurden, zogen sie durch Phönizien und Samarien und erzählten von der Bekehrung der Heiden und machten allen Brüdern große Freude damit.⁴ Als sie aber nach Jerusalem kamen, wurden sie empfangen von der Gemeinde und von den Aposteln und von den Ältesten. Und sie verkündeten, wie viel Gott mit ihnen getan hatte.⁵ Da traten einige von der Partei der Pharisäer auf, die gläubig geworden waren, und sprachen: Man muss sie beschneiden und ihnen gebieten, das Gesetz des Mose zu halten.

⁶Aber die Apostel und die Ältesten kamen zusammen, um über diese Sache zu beraten.⁷ Als man sich aber lange gestritten hatte, stand Petrus auf und sprach zu ihnen: Ihr Männer, liebe Brüder, ihr wisst, dass Gott vor langer Zeit unter uns bestimmt hat, dass durch meinen Mund die Heiden das Wort des Evangeliums hören und glauben sollten.⁸ Und Gott, der die Herzen kennt, hat es ihnen bezeugt und gab ihnen den Heiligen Geist wie auch uns⁹ und machte keinen Unterschied zwischen uns und ihnen und reinigte ihre Herzen durch den

فِي الْمَجَامِعِ كُلِّ سَبْتٍ.

قرار المجمع الرسولي لكل المسيحيين

²² جَبَتِ رَأَى الرَّسُلُ وَالْمَسَاحُ مَعَ كُلِّ الْكَيْسَةِ أَنْ يَخْتَارُوا رَجُلَيْنِ مِنْهُمْ فَيُرْسِلُوهُمَا إِلَى أَنْطَاكِيَةِ مَعَ بُولُسَ وَبَرْتَابَا، يَهُودًا، الْمُلَقَّبَ بَرْسَابَا، وَسِيلاً، رَجُلَيْنِ مُتَعَدِّمَيْنِ فِي الْإِخْوَةِ، ²³ وَكَتَبُوا بِأَيْدِيهِمْ هَكَذَا: الرَّسُلُ وَالْمَسَاحُ وَالْإِخْوَةُ يُهْدُونَ سَلَامًا إِلَى الْإِخْوَةِ الَّذِينَ مِنَ الْأَمَمِ فِي أَنْطَاكِيَةِ وَسُورِيَةِ وَكَلِيكِيَّةِ. ²⁴ إِذْ قَدْ سَمِعْنَا أَنَّ أَنْطَاكِيَةَ مِنْ عِنْدِنَا أُرْغِجُوكُمْ بِأَقْوَالِ مُقَلِّينَ أَنْفُسَكُمْ وَقَائِلِينَ أَنَّ تَحْتَبُونَا وَتَحْفَظُوا التَّامُوسَ، الَّذِينَ نَحْنُ لَمْ نَأْمُرْهُمْ، ²⁵ رَأَيْنَا وَقَدْ صِرْنَا بِنَفْسٍ وَاجِدَةٍ أَنْ تَخْتَارَ رَجُلَيْنِ وَتُرْسِلَهُمَا إِلَيْكُمْ مَعَ خَبِيرَتِنَا بَرْتَابَا وَبُولُسَ، رَجُلَيْنِ قَدْ بَدَلَا نَفْسَيْهِمَا لِأَجْلِ اسْمِ رَبِّنَا يَسُوعَ الْمَسِيحِ. ²⁷ فَقَدْ أَرْسَلْنَا يَهُودًا وَسِيلاً وَهُمَا يُخْبِرَانَكُمْ بِنَفْسِ الْأُمُورِ شِفَاهًا. ²⁸ لِأَنَّهُ قَدْ رَأَى الرُّوحُ الْقُدُسُ وَنَحْنُ أَنْ لَا تَصْغَ عَلَيْكُمْ ثِقَلًا أَكْثَرَ غَيْرَ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ الْوَاجِبَةِ: ²⁹ أَنْ تَمْتَنِعُوا عَمَّا دُبِحَ لِلْأَصْنَامِ وَعَنِ الدَّمِ وَالْمَخْنُوقِ وَالزَّنَا الَّتِي إِنْ حَفِظْتُمْ أَنْفُسَكُمْ مِنْهَا فَبَعِيدًا تَفْعَلُونَ. كُونُوا مُعَاقِبِينَ.

³⁰ فَهَؤُلَاءِ لَمَّا أَطْلَفُوا جَاءُوا إِلَى أَنْطَاكِيَةِ وَجَمَعُوا الْجُمُهورَ وَدَفَعُوا الرِّسَالَةَ. ³¹ فَلَمَّا قَرَأُوهَا قَرَحُوا لِسَبَبِ النِّعَازَةِ. ³² وَيَهُودًا وَسِيلاً، إِذْ كَانَا هُمَا أَيْضًا نَبِيِّينَ، وَعَطَا الْإِخْوَةَ بِكَلَامٍ كَثِيرٍ وَسَدَّدَاهُمْ. ³³ ثُمَّ بَعَدَ مَا صَرَفَا زَمَانًا أَطْلَقَا بِسَلَامٍ مِنَ الْإِخْوَةِ إِلَى الرَّسُلِ. ³⁴ وَلَكِنْ سِيلاً رَأَى أَنَّ يَلْبَثَ هُنَاكَ. ³⁵ أَمَّا بُولُسُ وَبَرْتَابَا فَأَقَامَا فِي أَنْطَاكِيَةِ يُعَلِّمَانِ وَيُبَشِّرَانِ مَعَ آخَرِينَ كَثِيرِينَ أَيْضًا بِكَلِمَةِ الرَّبِّ.

بداية الرحلة التبشيرية الثانية

³⁶ ثُمَّ بَعْدَ أَيَّامٍ قَالَ بُولُسُ لِبَرْتَابَا: لِنَرْجِعْ وَنَتَفَقَّدَ إِخْوَتَنَا فِي كُلِّ مَدِينَةٍ تَادِينَا فِيهَا بِكَلِمَةِ الرَّبِّ كَيْفَ هُمْ. ³⁷ فَأَسَارَ بَرْتَابَا أَنْ يَأْخُذًا مَعَهُمَا أَيْضًا يَوْحَنَّا، الَّذِي يُدْعَى مَرْفُسَ. ³⁸ وَأَمَّا بُولُسُ فَكَانَ يَسْتَحْسِنُ أَنَّ الَّذِي فَارَقَهُمَا مِنْ بَقِيَّةِ لَيْلَةٍ وَلَمْ يَذْهَبْ مَعَهُمَا لِلْعَمَلِ لَا يَأْخُذَانِهِ مَعَهُمَا. ³⁹ فَحَصَلَ بَيْنَهُمَا مُسَاجَرَةٌ حَتَّى فَارَقَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، وَبَرْتَابَا أَخَذَ مَرْفُسَ وَسَافَرَ فِي الْبَحْرِ إِلَى قُبْرُسَ. ⁴⁰ وَأَمَّا بُولُسُ فَاخْتَارَ سِيلاً وَحَرَجَ مُسْتَوْدَعًا مِنَ الْإِخْوَةِ إِلَى نِعْمَةِ اللَّهِ. ⁴¹ فَاجْتَارَ فِي سُورِيَةِ وَكَلِيكِيَّةِ يُسَدِّدُ الْكُتَائِسَ.

Glauben. ¹⁰ Warum versucht ihr nun Gott, indem ihr ein Joch auf den Nacken der Jünger legt, das weder unsere Väter noch wir haben tragen können? ¹¹ Vielmehr glauben wir, durch die Gnade des HERRN Jesu Christi selig zu werden, gleich wie auch sie. ¹² Da schwieg die ganze Menge still und hörte Paulus und Barnabas zu, die erzählten, wie große Zeichen und Wunder Gott durch sie getan hatte unter den Heiden.

¹³ Nachdem die beiden geschwiegen hatten, antwortete Jakobus und sprach: Ihr Männer, liebe Brüder, hört mir zu! ¹⁴ Simon hat erzählt, wie Gott zum ersten Mal die Heiden gnädig heimgesucht hat, um sich aus ihnen ein Volk für seinen Namen zu erwählen. ¹⁵ Und dazu stimmen die Worte der Propheten, wie geschrieben steht: ¹⁶ "Danach will ich wiederkommen und will wieder bauen die Hütte Davids, die zerfallen ist, und ihre Trümmer will ich wieder aufbauen und will sie aufrichten, ¹⁷ damit, die Menschen, die übrig sind, nach dem HERRN fragen, dazu alle Heiden, über die mein Name genannt ist, spricht der HERR, der das alles tut. ¹⁸ Gott sind alle seine Werke von alters her bekannt." ¹⁹ Darum meine ich, dass man den Heiden, die sich zu Gott bekehren, nicht Unruhe mache, ²⁰ sondern ihnen schreibe, dass sie sich enthalten sollen von den Unreinheiten der Götzen und von Unzucht und vom Ersticken und vom Blut. ²¹ Denn Mose hat von alten Zeiten her in allen Städten solche, die ihn predigen, und wird alle Sabbattage in den Synagogen gelesen.

Die Beschlüsse des ersten

Apostelkonzils für alle Christen

²²Und die Apostel und Ältesten beschlossen samt der ganzen Gemeinde, aus ihrer Mitte Männer auszuwählen und mit Paulus und Barnabas nach Antiochia zu senden, nämlich Judas, mit dem Beinamen Barsabas, und Silas, angesehene Männer unter den Brüdern.²³ Und sie gaben ein Schreiben in ihre Hand: Wir, die Apostel und Ältesten und Brüder, wünschen Heil den Brüdern aus den Heiden, die in Antiochia und Syrien und Zilizien sind.²⁴ Weil wir gehört haben, dass einige von den Unseren euch mit Lehren irregemacht und eure Seelen verunsichert haben und sagen, ihr sollt euch beschneiden lassen und das Gesetz halten, obwohl wir ihnen nichts befohlen haben,²⁵ so haben wir, einmütig versammelt, beschlossen Männer auszuwählen und zu euch zu senden mit unseren geliebten Barnabas und Paulus,²⁶ Männer, die ihre Seele eingesetzt haben für den Namen unseres HERRN Jesu Christi.²⁷ So haben wir gesandt Judas und Silas, die auch dasselbe euch mündlich berichten werden.²⁸ Denn es gefällt dem Heiligen Geist und uns, euch weiter keine Last aufzulegen als nur diese notwendigen Stücke:²⁹ dass ihr euch enthaltet vom Götzenopfer und vom Blut und vom Erstickten und von der Unzucht; Wenn ihr euch davor bewahrt, tut ihr recht. Lebt wohl!

³⁰Nachdem man sie verabschiedet hatte, kamen sie nach Antiochia und versammelten die Gemeinde und übergaben den Brief.³¹ Als sie ihn lasen, wurden sie über den Zuspruch froh.³² Judas

aber und Silas, die auch Propheten waren, ermahnten die Brüder mit vielen Reden und stärkten sie.³³ Und nachdem sie einige Zeit bei ihnen verbracht haben, wurden sie von den Brüdern mit Frieden zu den Aposteln entlassen.³⁴ Es gefiel aber Silas, dazubleiben.³⁵ Paulus aber und Barnabas hielten sich in Antiochia auf, lehrten und predigten das Wort des HERRN zusammen mit vielen andern.

Die zweite Missionsreise

³⁶Nach einigen Tagen aber sprach Paulus zu Barnabas: Lass uns wieder losziehen und nach unseren Brüdern sehen in allen Städten, in denen wir des HERRN Wort verkündigt haben, wie es um sie steht.³⁷ Barnabas aber wollte, dass sie Johannes, mit dem Beinamen Markus, mitnehmen.³⁸ Paulus aber hielt es nicht für richtig, jemanden mit sich zu nehmen, der sie in Pamphylien verlassen hatte und nicht mit ihnen ans Werk gegangen war.³⁹ Und sie kamen scharf aneinander, so dass sie sich trennten. Und Barnabas nahm Markus mit sich und fuhr mit dem Schiff nach Zypern.⁴⁰ Paulus aber wählte Silas und zog dahin, von den Brüdern der Gnade Gottes befohlen.⁴¹ Er zog aber durch Syrien und Zilizien und stärkte die Gemeinden.